

Record de la lluita clandestina

Una anècdota

Era el 2015, en el sopar d'homenatge als premiats dels XXVII Premis Batista i Roca, en el moment en què els obsequiàvem amb el llibre miscel·lani dedicat a l'Enric Garriga Trullols, president de l'IPECC i iniciador dels premis. Per fer honor al premiat professor Narcís Bonet i Armengol em va semblar oportú presentar als assistents una anècdota que va passar a casa seva en el temps de la clandestinitat franquista.

A Barcelona, el 17 de maig de 1945, els Amics de la Poesia varen commemorar el centenari del naixement de Jacint Verdaguer en la més estricta clandestinitat a casa de l'arquitecte Lluís Bonet i Garí. Hi assistiren un grup d'intel·lectuals que amb les seves signatures deixaren constància del seu pas en un llibre de poemes de Verdaguer: Josep Maria de Sagarra, Carles Riba, Josep Puig i Cadafalch, Montserrat Salvadó, Tomàs Garcés, Miquel Coll i Alentorn, Ramon Aramon i Serra, Maurici Serrahima, Ramon Sugranyes, Jordi Rubió, Antoni M. Badia i Margarit. El jove Joan Triadú va quedar admirat en sentir recitar *Els dos campanars*, del poema *Canigó* de Verdaguer, a Josep M. de Sagarra.

Per l'agost, al segon Concurs Parroquial de Poesia de Cantonigròs, Triadú titulà el seu parlament d'obertura "En el centenari de Jacint Verdaguer." Jo tenia set anys i escoltava amb atenció. Lluny d'entendre res, em va quedar, però, el nom de Verdaguer i que deia que Verdaguer era de Folgueroles, i va decantar una mica el cap, volent dir que era d'allà mateix, veí. El nom de Folgueroles ens era conegut perquè al nostre poble hi treballava un picapedrer que n'era. I sobretot em va quedar que "Verdaguer era estimat perquè ell estimava la gent". I jo vaig pensar: "Ah! si la gent l'estimava, doncs jo també". I així em va quedar per sempre; només m'ha calgut, llegint la seva obra, afegir-hi l'admiració.

El professor Narcís Bonet, va anar escoltant sense dir res i en acabat es va aixecar i ens va ensenyar, guardada dintre del seu mòbil, una fotografia d'aquella pàgina del llibre de Verdaguer amb les signatures de les personalitats i amb la data 17 de maig de 1945. Ho constatava. Ens va dir que aquell dia ell tenia vuit anys fets i que se'n recordava. D'això feia setanta anys i el record era viu!

Teresa Clota

14-1-2019

NARCÍS BONET I ARMENGOL

Va néixer a Barcelona el 22 de gener de 1933

Va ser un compositor català, fill de l'arquitecte Lluís Bonet i Garí i germà de l'arquitecte Jordi Bonet i del rector Lluís Bonet.

Estudià al Conservatori de Barcelona amb Joan Massià i Prats, Maria Carbonell i Mumbrú i Eduard Toldrà, que el presentaren al Palau de la Música Catalana el 1947. Treballà més tard amb Joaquim Zamacois, Emili Pujol i Lluís Maria Millet i Millet.

El 1949 se n'anà a París per estudiar amb Nadia Boulanger.

El 1955 fou president de les Joventuts Musicals de Barcelona, on va introduir l'ús del català a tots els actes públics.

El 1962 va ser president de la Fédération Internationale des Jeunesses Musicales i representant al Consell de Música de la UNESCO.

L'any 1959, essent resident temporal al Col·legi d'Espanya de la Cité Universitaire de París, va organitzar, conjuntament amb alguns residents catalans, la festa de Sant Jordi, i va pronunciar un discurs explicant què representa per als catalans aquesta festa.

El 1979 succeí Nadia Boulanger en la direcció del Conservatoire Américain de Fontainebleau i des del 1971 és professor del Conservatori de París i director adjunt de l'École Normale de Musique de París. Ha estat guardonat amb diversos premis de composició (Fundació Copley de Chicago, Fundació March, "Prince Rainier III de Monaco") i ha rebut nombrosos encàrrecs (Festival d'Amèrica-Espanya, RTVE, Dotació d'Art Castellblanch, Ensemble Moderne de París i Festivals de Sevilla i de Granada).

A la Ràdio Francesa va fer el programa en català "París Fogar de Cultura Catalana". Els enregistraments d'aquests programes es troben a la Fonoteca Jaume Font de Barcelona.

Va ser Secretari d'Òmnium Cultural de París. Conserva d'aquesta època una fotografia amb Josep Maria Batista i Roca a la seu d'Òmnium i tres cartes que li va enviar i de les quals en tenim fotocòpia.

Actualment és membre del Conseil Musical de la Fundació Prince Pierre de Monaco i Commandeur dans l'Ordre du Mérite Culturel del Principat de Mònaco, on ha fet de promotor de la cultura catalana.

L'any 1998, va rebre la Creu de Sant Jordi.

L'any 2015, XXVII- Premi Josep Maria Batista i Roca-Memorial Enric Garriga Trullols.